

4 Δεκεμβρίου: Εορτάζουν η Αγία Βαρβάρα και ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη της Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας. Επίσης, τιμά τη μνήμη των οσίων Ιωάννου του Δαμασκηνού και Κασσιανού του Κυπρίου καθώς και τη μνήμη του Αγίου Σεραφείμ, Επισκόπου Φαναρίου του Ιερομάρτυρος.

Η Αγία Βαρβάρα έζησε κατά τους χρόνους του αυτοκράτορος Μαξιμιανού (286 – 305 μ.Χ.) και ήταν κόρη του ειδωλολάτρη Διοσκόρου ο οποίος ήταν από τους πιο πλούσιους ειδωλολάτρες της Ηλιουπόλεως.

Ο πατέρας της λόγω της σωματικής ωραιότητας της Αγίας, την φύλαγε κλεισμένη εντός πύργου. Δεν γνωρίζουμε που διδάχθηκε τις χριστιανικές αλήθειες, καθώς ο πατέρας της ήταν φανατικός ειδωλολάτρης, λόγος για τον οποίο άλλωστε προσπάθησε να κρατήσει κρυφή την πίστη της στον Τριαδικό Θεό. Ένα τυχαίο

περιστατικό, όμως, την πρόδωσε. Ο πατέρας της πληροφορήθηκε από τεχνίτες ότι η Αγία ζήτησε να τις ανοίξουν τρία παράθυρα στον πύργο όπου ήταν έγκλειστη, στο όνομα της Αγίας Τριάδος και, έτσι, βεβαιώθηκε ότι η κόρη του είχε γίνει Χριστιανή.

Εξοργίσθηκε τόσο που την κυνήγησε εντός του πύργου με το ξίφος του για να την φονεύσει. Η Αγία κατέφυγε στα όρη, αλλά ο πατέρας της την συνέλαβε και την παρέδωσε στον τοπικό άρχοντα, Μαρκιανό, κατηγορώντας την για την πίστη της. Όταν ανακρίθηκε, ομολόγησε με παρρησία την πίστη της στον Χριστό και καθύβρισε τα είδωλα. Μετά από φρικτά βασανιστήρια, διεπομπέφθη γυμνή στην πόλη και τέλος σφαγιάσθηκε από τον ίδιο τον πατέρα της. Την στιγμή όμως που είχε αποτελειώσει το έγκλημά του, έπεσε νεκρός χτυπημένος από κεραυνό κατά θεία δίκη.

Η σύναξη της Αγίας ετελείτο στο μαρτύριο αυτής, στον Βασιλίσκο πλησίον της αγίας Ζηναΐδος.

Τα Λείψανα της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας διαφυλάχθηκαν στην Κωνσταντινούπολη μέχρι τον 11ο αιώνα μ.Χ., οπότε ένα μέρος τους μεταφέρθηκε στη Βενετία, όταν Δόγης ήταν Ο Πέτρος Β' Orseol (991 – 1009 μ.Χ.). Τα Λείψανα μεταφέρθηκαν από την Πριγκίπισσα Μαρία Αργυροπούλα, η οποία νυμφεύθηκε τον γιό του Δόγη Πρίγκιπα Ιωάννη. (Σύμφωνα με μέρος των πηγών – Ιωάννη τον Διάκονο και Ανδρέα Δάνδολο – η Μαρία ήταν ανιψιά ή και αδελφή των Αυτοκρατόρων Βασιλείου Β' του Βουλγαροκτόνου και Κωνσταντίνου Η', όμως το πλέον πιθανό είναι να ήταν μία από τις αδελφές του μελλοντικού Αυτοκράτορα Ρωμανού Γ').

Ο Πριγκιπικός Γάμος ευλογήθηκε στην Κωνσταντινούπολη από τον Οικουμενικό Πατριάρχη, με παρανύμφους τους Αυτοκράτορες. Μάλιστα η παραμονή του ζεύγους στη Βασιλεύουσα παρατάθηκε μέχρι το 1004 μ.Χ. (εκεί γεννήθηκε και το πρώτο παιδί τους).

Στη Βενετία τα Λείψανα της Μεγαλομάρτυρος κατατέθηκαν στον Καθεδρικό Ναό του Αγίου Μάρκου. Ο Ιωάννης πέθανε από πανώλη στη Βενετία, το 1009 μ.Χ. Μετά τον θάνατό του δύο αδέρφια του, ο Επίσκοπος του Τορτσέλλο Όρσο και η Φιληκίτη, Ηγουμένη της Μονής του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου επίσης στο Τορτσέλλο, πέτυχαν την μεταφορά των Λειψάνων στη Μονή αυτή, όπου παρέμειναν μέχρι τον 18ο αιώνα μ.Χ.

Τα Λείψανα μεταφέρθηκαν και πάλι στο Ναό του Αγίου Μάρκου κατά την περίοδο των Ναπολεοντίων Πολέμων, όπου και σήμερα φυλάσσονται. Πάντως μέρος τους παρέμεινε και στη Μονή του Τορτσέλλο. Δεν είναι γνωστό πότε και κάτω από ποιες

συνθήκες η Κάρα της Αγίας μεταφέρθηκε στο Μοντεκοτίνι της Ιταλίας, όπου σήμερα φυλάσσεται, όπως και το μέρος των Λειψάνων που φυλάσσεται στο Ρωμαιοκαθολικό Ναό του Ριέτι.

Επίσης, κατά το 12ο αιώνα μ.Χ., μέρος υπολοίπων λειψάνων της Αγίας μεταφέρθηκαν από την Κωνσταντινούπολη στο Μοναστήρι του Αγίου Μιχαήλ με τους Χρυσούς Τρούλους στο Κίεβο, όπου παρέμειναν ως το 1930 μ.Χ., όταν μεταφέρθηκαν εκ νέου στον Καθεδρικό Ναό του Αγ. Βλαδίμηρου στην ίδια πόλη.

Την 1η Ιουνίου 2003 μ.Χ., μετά από ενέργειες του Αρχιεπισκόπου Αθηνών Χριστοδούλου προς την Ρωμαιοκαθολική Επισκοπή της Βενετίας και τον Επίσκοπό της Άγγελο Scolla, δόθηκε μέρος των Λειψάνων της Αγίας στην Εκκλησία της Ελλάδος. Το Λείψανο παραλήφθηκε με τις δέουσες τιμές από τον Γενικό Διευθυντή της Αποστολικής Διακονίας Επίσκοπο Φαναρίου Αγαθάγγελο και κατατέθηκε στο ομώνυμο Προσκύνημα του Δήμου Αγίας Βαρβάρας Αττικής.

Η Αγία Βαρβάρα θεωρείται όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά και σ' άλλες Χώρες Αγία προστάτις πυροβολικού. Στην Ελλάδα καθιερώθηκε ως Προστάτις του όπλου αυτού το 1828 μ.Χ. όπου και αναφέρεται η πρώτη σχετική τελετή με δοξολογία και παράθεση στη συνέχεια γεύματος όπου έλαβαν μέρος αξιωματικοί και οπλίτες πυρβολητές.

Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός

Ο Ιωάννης ο Δαμασκηνός, μέγας Πατέρας και Διδάσκαλος της Εκκλησίας είναι ο διαπρεπέστατος θεολόγος και ποιητής του 8ου αιώνα μ.Χ.

Γεννήθηκε στη Δαμασκό της Συρίας στα τέλη του 7ου αιώνα και έτυχε επιμελημένης αγωγής από τον πατέρα του Σέργιο. Μαζί με το θετό του αδελφό Κοσμά το Μελωδό διδάχθηκε όλους τους κλάδους της επιστήμης. Ταυτόχρονα, καταρτιζόταν επιστημονικά και πνευματικά, μελετώντας την Αγία Γραφή και παρακολουθώντας τη Θεολογική σκέψη της Εκκλησίας.

Όταν πέθανε ο πατέρας του, ο Ιωάννης διορίστηκε πρωτοσύμβουλος του χαλίφη, ο οποίος αργότερα δίωξε τους χριστιανούς. Για το λόγο αυτό, με τον αδελφό του Κοσμά (το μετέπειτα επίσκοπο Μαΐουμά), έφυγαν από τη Δαμασκό και πήγαν στην

Ιερουσαλήμ. Εκεί ο Ιωάννης έγινε μοναχός στη Μονή του Αγίου Σάββα, όπου έμεινε σ' όλη του τη ζωή, μελετώντας, συγγράφοντας και εκτελώντας την ασκητική πορεία του «λάθρα βιώσας». Ανάλωσε όλη του τη ζωή για τη δόξα της Εκκλησίας και άφησε σε μας θησαυρούς ανυπολόγιστης αξίας. Έζησε με οσιότητα πάνω από εκατό χρόνια και κοιμήθηκε ειρηνικά το 749 μ.Χ. Τάφηκε στη Μονή του Αγίου Σάββα. Ο τάφος και το κελλί του Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού παραμένουν και σήμερα ιερό προσκύνημα στη Λαύρα του Αγίου Σάββα στην Παλαιστίνη.

